

## La reculada del BIC i el triomf del moviment animalista.

---

INICIATIVA ANIMALISTA :: 29/06/2012

La lluita pels drets dels animals reunifica Els Països Catalans. Per Antoni Infante i Jesús Frare, animalistes independentistes

Quan la Plataforma Carles Pinazo començà a treballar, a l'estiu de 2011, la Generalitat Valenciana portava quasi un any de "creuada taurina". Francisco Camps havia mostrat la seua gran iniciativa a l'estela d'Esperanza Aguirre quan la ILP Prou! arribà al Parlament del Principat i obria el camí cap a la històrica votació del 28 de juliol de 2010 a favor de la reforma de la llei de protecció animal catalana, que marcà la fi a la tortura taurina a les places. És vigent des de l'1 de gener d'aquest any.

Camps, amb les eleccions autonòmiques de 2011 a la vista, veié una oportunitat de capitalitzar l'estratègia manipuladora del lobby taurí i desviar l'atenció dels escàndols de corrupció que l'assenyalaven com a màxim responsable. Amb una de les seues monòtones sobreactuacions, embolicat amb la bandera espanyola, proclamà que faria de la tortura taurina un bé d'interés cultural (BIC) del País Valencià, separant una mica més catalans i catalanes de banda i banda del Sènia.

Prompte s'imposà la costum de farcir bombolles amb diners públics, i la qüestió es convertí en una ofensiva a favor dels interessos taurins especialment dirigida als bous al carrer. Les aixetes dels pressupostos havien deixat de rajar a doll quan Serafín Castellano impulsà l'enèsima reforma del reglament dels bous al carrer. L'incompliment constant de la normatives, paper mullat pel que fa a seguretat de les persones i el linxament dels bous, no era la seua preocupació. Donava el BIC com a un fet amb el que justificar que les retallades no arribarien a les butxaques taurines, i es permeté reblar més el clau amb l'anunci de les càtedres taurines a les universitats.

Era el juny de 2011 quan les organitzacions animalistes respongueren unides amb la constitució de la Plataforma Carles Pinazo, en memòria de l'estimat pioner de l'animalisme valencià. Presentàrem davant la societat una nova forma de treballar del animalisme a casa nostra. Primer vingué la contestació a eixe intent d'inocular el virus de la tortura a la universitat i, immediatament, començà el treball per a deixar clar que el linxament orquestrat d'animals indefensos no és cultura, ni que el disfressen amb la toga del saber.

El febrer de 2011, l'expedient del BIC obria el seu camí. Una comissió de la Carles Pinazo començà a redactar l'informe sobre el que representa la tortura taurina per a qui la pateix. A més, es posà de manifest que, com estableixen els acords de la UNESCO, la cultura és un valor que uneix la gent, no una excusa a mida d'uns pocs taurins acomodats a la subsidiació. La tortura taurina només és una vella forma de fer basada en el dolor i el patiment, rebutjada per la majoria i que s'ha de desconnectar del diners públics, el seu respirador artificial.

L'informe és la veu del moviment animalista, i fou entregat a la Conselleria de Cultura per a ser tingut en compte com estableix la Llei de Patrimoni Valencià. Ha estat recolzat per un

estudi d'Iniciativa Animalista sobre la realitat dels bous al carrer, ni majoritària ni representativa, i amb milers d'escrits de rebuig al BIC que la ciutadania ha fet arribar a la Conselleria. Els primers centenars acompanyaren l'entrega de l'informe, amb signatures del món de la cultura, la ciència i la universitat, la política...

La Plataforma ha donat suport a les manifestacions de les altes institucions de la cultura del país que, amb el seus informes, han deixat clar que la tortura no és la cultura que devem preservar. També ha interactuat amb els partits polítics, amb actes com la proposició d'EUPV per a rebutjar el BIC defensada per la diputada Marina Albiol i recolzada pel grup de Compromís i un gran nombre de diputades i diputats del PSPV.

La Generalitat s'ha trobat davant un dels paradigmes clàssics de "l'art de governar" i les entitats animalistes han obert una escletxa per on poder fer forat: per governar, fins i tot en un estat dictatorial, a més del poder i el monopoli de la violència s'ha de comptar amb un mínim de consens social.

Tot plegat ha deixat clar el rebuig majoritari a aquesta costum de torturar bous. Per primera vegada en molt temps, la societat que som en realitat ha pogut aturar el rodet del poder que el Govern Valencià del PP aplica per costum. El moviment animalista, a través de la Carles Pinazo, ha estat impulsor i protagonista d'aquests processos, i hem d'estar orgullosos i orgulloses. La trampa del PP per separar el País Valencià del Principat no ha funcionat i els i les catalanes podem ser de nou referent europeu, en aquest cas en la lluita a favor dels drets dels animals.

És un pas més en la lluita pel progrés cap a una societat on els altres animals tinguen la consideració que els correspon i deixen de ser coses que s'utilitzen a discreció. És un pas en la bona direcció, que ens mostra una forma de seguir endavant, de treballar pels altres animals bastint consensos i superant dinàmiques que trenquen la resistència de la nostra gent.

Hem de ser molta gent permanentment activa, capaç de somriure mentre lluita perquè els avanços són possibles. I ho serem encara més si avancem units dialècticament amb la resta de lluites de la humanitat treballadora. És millor que ser màrtirs que ploren davant el que no canvia i tanquen els ulls per no veure la realitat polièdrica que ens envolta. Pot ser que només donem un pas per cada 10 vegades que ho intentem, però no deixarem de donar passos endavant.

Moltes gràcies a totes i a tots.

---

[https://www.lahaine.org/mm\\_ss\\_est\\_esp.php/la-reculada-del-bic-i-el-triomf-del-movi](https://www.lahaine.org/mm_ss_est_esp.php/la-reculada-del-bic-i-el-triomf-del-movi)